

Falošné predstavy o Pánu Bohu

Na základe Božieho slova môžeme vedieť, aký Pán Boh je. Jednak na základe toho, ako nám Ho opisujú proroci, učenici a apoštolovia. Ale hlavne, keď pozorujeme život Božieho Syna, Pána Ježiša Krista, a to znova v Božom slove – Biblii.

V 8. kapitole evanjelia Jána čítame: „Ak vy zostanete v mojom slove, ste naozaj moji učenici. A poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí.“ A v 14. kapitole Ježišove slová: „Ja som cesta i pravda i život. Nik neprichádza k Otcovi, ak len nie skrze mňa.“

Falošné predstavy o Pánu Bohu máme buď preto, že sme o niektorých Jeho vlastnostiach nikdy nepočuli, alebo preto, lebo neveríme Božiemu Slovu, ktoré nám Boha opisuje.

Na jednej strane je láskavý, milostivý a milosrdný - na strane druhej spravodlivý, súdiaci a trestajúci.

Ak pozeráme na Pána Boha iba jedným z týchto pohľadov, nevyhnutne máme skreslený pohľad nielen na Boha, ale aj na seba a na život ako taký.

Mnohí si predstavujú Pána Boha ako **láskavého slabého starca**. Samozrejme, že sme si teraz všetci svorne pomysleli, že sa nás to netýka.

Ale mnohí z nás si mylne myslia, že **nie sú až takí hriešni, aby ich Boh odsúdil**. Zabúdajú na to, že Pán Boh je aj spravodlivý sudca. Spoliehajú sa, že ten sudca je snáď viac láskavý a privrie oko, že im to nejako prejde. Na Pána Boha si spomenú, len keď ich pritlačí nedostatok alebo nejaké trápenie.

Ale Božie slovo jednoznačne hovorí v liste Rimanom v 3. kap.: „Nieto spravodlivého ani jedného, nieto rozumného, nikoho, kto by hľadal Boha; všetci sa odklonili, napospol sa stali neužitočnými, nieto, kto by činil dobré, nieto ani jedného. ... Všetci totiž zhrešili a nemajú slávy Božej, ...“

Prečo si teda človek myslí, že nie je až taký zlý? Prečo nechce ani len počúvať Božie Slovo, ktoré ho obviňuje? Je to nevera, ktorá nakoniec človeka uvrhne do večného odsúdenia. Taký človek nesúhlasí s Pánom Bohom, ktorý hovorí: „Si hriešnik hodný odsúdenia.“ Nechce si priznať chybu. Nechce činiť pokánie. Bude oponovať a klamať samého seba: „Veď poznám od seba horších. Nikoho som nezabil. Keď aj niečo premiestnim, určite mám na to dobrý dôvod. A nakoniec - veď to robia všetci.“ A ak klame, tak len vtedy, keď je to nevyhnutné alebo dokonca užitočné.

Chce aj naďalej hrešiť a buď v Boha vôbec neverí, alebo pozerá na Boha ako na **láskavého slabého starca**. Myslí si, že Pán Boh snáď nie je taký, aby ho odsúdil. A vôbec neberie vážne Božie slová, neverí Bohu, že raz príde v sláve a moci a všetkých, ktorí sa nekajali a neverili, odsúdi na večné utrpenie.

Dovoľte mi ilustráciu: Keď na javisko zaplnenej sály vbehne muž oblečený do kostýmu šaša a začne vykrikovať horí, ľudia sa budú smiať. Neveria mu. Keď však tento muž vbehne vchodovými dverami, bude oblečený v hasičskej kombinéze, trochu zašpinený, so sekerou v ruke, začne vyhánať ľudí zo sály a kričať horí, môže nastať taká panika, že sa ľudia ušliapu. Prečo? Lebo mu uverili. Ani nemusia cítiť dym, či vidieť oheň. Viera je sila, ktorá nenechá človeka nečinne sedieť.

Keď niekto počuje Božie slovo o tom, že je hriešnik hodný odsúdenia a uverí mu, musí padnúť na tvár a ľutovať pred Bohom svoje hriechy. Ak to niekto neurobí, je jasné, že zvesti Božieho Slova neuveril.

Jediná cesta k Bohu je pokánie a viera.

Skloniť v pokore svoju hlavu pred Bohom a uznať, že som sa v mnohom prehrešil a zaslúžim si večnú smrť.

Ale tiež vzhliadnuť k Pánu Bohu s vierou, že On sám mi všetky moje hriechy odpustil. Nezaslúžil som si to nijako. Urobil to preto, lebo Sám chcel a preto že Pán Ježiš Kristus zaplatil aj za moje hriechy svojou nevinnou krvou.

Toto nachádzame napísané v 1. liste Jána, v 1. kapitole, 8. verši: „ Ak hovoríme, že nemáme hriech, sami seba klameme a nie je v nás pravda. Ak vyznávame svoje hriechy, On je verný a spravodlivý, aby nám odpustil hriechy a očistil nás od všetkej nepravosti.“

Nepozerať na Boha, ako na slabého starca, nezabúdajme na to, že je mocným Bohom, ktorý nenávidí hriech a príde potrestať miliardy tých, ktorí nečinili pokánie a neverili v Božieho Syna.

Mnohí zas pozerajú na Pána Boha z tej druhej strany a predstavujú si ho ako **neľútostného sudcu, policajta alebo dozorca.**

Samozrejme, že sme si znovu všetci svorne pomysleli, že toto sa nás tiež netýka. Ale mnohí z nás si mylne myslia, **že vstup do večného života si treba zaslúžiť.**

Taký človek si myslí, že sa musí veľa snažiť, aby splnil prísne kritéria, že sa musí zrieknuť mnohých príjemných vecí, aby splnil Božie nároky. Alebo si naopak zakladá na tom, čo urobil pre cirkev. Spolieha sa na svoje „dobré“ skutky.

Ale Božie slovo jednoznačne hovorí, že sme príliš hriešni, aby sme mohli naplniť Boží zákon. Sme príliš hriešni na to, aby sme sa mohli Pánu Bohu zaľúbiť. Nie tak ešte sa dostať do večného života.

V liste Rimanom v 3. kap. čítame: “ Nieto spravodlivého ani jedného, nieto rozumného, nikoho, kto by hľadal Boha; všetci sa odklonili, napospol sa stali neužitočnými, nieto, kto by činil dobré, nieto ani jedného. ... Všetci totiž zhrešili a nemajú slávy Božej, ...“

Na začiatku som opísal človeka, ktorý si myslí, že netreba robiť nič. Teraz som zas opísal človeka, ktorý si myslí, že sa treba snažiť. Ale stačí jediný odsek písma, aby sme videli, že obaja majú o Bohu falošné predstavy.

A náš text z listu Rimanom pokračuje: “ Všetci totiž zhrešili a nemajú slávy Božej, ale ospravedľovaní sú zadarmo z Jeho milosti skrze vykúpenie v Kristovi Ježišovi, ktorého Boh dal ako prostriedok zmierenia skrze vieru, v Jeho krvi, ...“

A dozvedáme sa, že ospravedlnení od svojich hriechov môžeme byť jedine vierou, a to vierou v očisťujúcu krv Božieho Syna, Pána Ježiša Krista. Dozvedáme sa, že cesta do večného života je zadarmo, to znamená, že sa nedá dosiahnuť žiadnymi dobrými skutkami.

Niektor verí v existenciu nejakej vyššej inteligencie. Iný verí v jediného Boha. Ďalší verí aj v Ježiša – Božieho Syna. A niektor dokonca verí, že Ježiš zomrel za hriechy sveta. Ale takáto viera nestačí. Len ak veríš, že ti Boh tvoje hriechy odpustil, zadarmo, pre obeť svojho Syna, vtedy si uveril v Boha takého, aký naozaj je. A Pán Boh ti skutočne hriechy odpustil. Ja verím, že Boh mi všetky moje hriechy odpustil.

Nepozerať na Boha ako na neľútostného sudcu, policajta alebo dozorcú. On síce bude súdiť, ale On aj zaplatil. Za naše hriechy, poslal na smrť nie nás, ale svojho milovaného jednorodeného Syna, Pána Ježiša Krista. A nebude súdiť podľa našich skutkov, ale podľa našej viery.

Teraz by sa mohlo niekomu zdať, že si môžeme robiť, čo sa nám zachce, lebo Boh bude súdiť podľa našej viery.

Nezabúdajme však, že **cesta k Bohu je viera a pokánie.**

A tak ako pokánie nemôže nechať človeka nečinného, pretože dôsledkom skutočnej ľútosti nad hriechom je túžba po zmene svojho života, túžba po poslušnosti Pánu Bohu.

Tak aj viera, tá živá viera, núti človeka vydať svoj biedny život do rúk Večného a Všemocného. Viera je vlastne poznanie pravdy. Pravdy, ktorú nemôžeme vidieť telesnými očami. A pravda je, že Pán Boh nás miluje. Preto nás stvoril, lebo nás chce milovať ako vlastné deti.

Pokánie a viera odlišujú zachránených od zatratených. Skutočných veriacich - od ľudí, ktorí si myslia, že nie sú až takí zlí, aby ich Boh odsúdil. Skutočných veriacich - od ľudí, ktorí sa chcú dostať do večného života pre svoje dobré skutky alebo zásluhy.

Preto vás chcem povzbudiť k čítaniu Božieho Slova, lebo v ňom je tá skutočná pravda. Pravda o Bohu, pravda o človeku, pravda o živote. Naša viera, ak má byť živá, ak nás má priviesť do večného života, môže byť založená jedine na Božom Slove. Čítajme ho, uverme mu, spoľahnime sa naň a zariadme sa podľa neho.